

противостоятъ на юнашката рѣшителностъ и неустрашимостъ на бжлгарскитѣ възстанници, подѣ командата на войводата имѣ хабрѣя Раковски; спорядъ това, тѣ и отстѣпили, а бжлгарскитѣ възстанници излѣзли на лѣвѣя Дунавски брѣгъ, и навлѣтали пакъ въ влашката земя. Тукъ впрочемъ трѣба да забѣлежимъ, че въ тая опорита борба между влашката войска и бжлгарскитѣ възстанници, загинжли сж до 20 души и отъ двѣтѣ страни, спорядъ както ми е разказвалъ въ Влашко, малко време слѣдъ това, единъ бжлгарски възстанникъ, който е бжлъ съучастникъ въ тая битка. Той ми разказваше при това, че въ тая битка сж зели участіе много бжлгарски градинари, що сж се по отпреди намѣрвали въ Влашко, преимущественно же въ околнитѣ мѣстности на Браила; и че тие градинари сж были повечето отъ Лясковецъ, градецъ близо при Тжрново, и че най знамени- тѣя и най славнѣя юнакъ между тѣхъ е бжлъ Лазаръ Чилингирчето, който е показалъ въ тая битка удивителнж хабростъ. По тоя начинъ се потуши това възстаніе, устроено и приют- вено отъ незабвеннѣя бжлгарски патріотинъ Савва Раковски. — Слѣдъ потушаванъето впрочемъ на възстаніето, влашкото цен- трално правителство въ Букурещъ заповѣдло: „да се затворятъ въ тжмници всичкитѣ съучастници на това възстаніе.“ Тогавя уловихж и затворихж и самѣя Раковски, когото отсетнѣ дока- рахж въ Букурещъ. Много бжлгарски тжрговци избѣгахж въ Сжрбія, които бѣха уплѣтени въ това възстаніе. —

Слѣдъ потжжкванъето и потушанъето на това възстаніе, до Кримската война на Россія съ Турція, никакво народно въз- станическо движеніе не е станжло, освенъ лѣто иѣкои бжлгар- ски хайдути кржстосваха Балканскитѣ гори, между които най забѣлѣжи елнѣя бѣ Савва Раковски; който впрочемъ тоже се оттѣгли и живѣяше ту въ Влашко, ту въ Сжрбія, ту въ Ав- стрія, а най сетнѣ бѣше станалъ, въ времято на Кримската вой- на, переводчикъ въ турската войска, вижда се по призоваванъето на Омсръ-паша, но и тамъ — той не стоѣ дълго време. —